

[Viggo Starcke.]

skyld blev der af den høje regering fremsat et forkølet lille forslag om grundstignings-skyld, som heller ikke er blevet gennemført.

Jeg takker det ærede medlem hr. Bundvad for, at han gav håb om, at i hvert fald grundstigningsskylden ville blive taget op til efteråret, men han gav desværre ikke noget løfte derom. Vi ønsker, at grundskylden skal anvendes til at skubbe andre skatter ud, skatterne på bygninger, skatterne på forbrug og skatterne på arbejde, og jeg tror, at med den indstilling, den høje regering har til dette problem, ville dette spørgsmål allerede have været løst, hvis ikke de radikale havde ført en så tvetydig politik. Hvis grundskylden ikke bliver virkeliggjort i Danmark i denne eller den næste samling, vil det fulde ansvar herfor ligge hos det radikale venstre, og derfor må de radikale vælge, om de vil følge husmændene i Køge, eller de ønsker at følge proprietærene i Salling.

Landbrugets stilling har været meget truet, fordi tøjskatten og tekstiltolden og skatterne for en meget stor del rammer landbruget. Samtidig rammes landbruget af bacontolden i England og af en ugunstig udvikling for smørrets vedkommende.

Det ærede medlem hr. Bundvad knyttede nogle bemærkninger til arbejdskonflikten og udtalte, at efter hans mening var radio-kommentarerne en ualmindelig dårlig idé. Jeg vil gerne rette det spørgsmål til det ærede medlem, om han nærer den anskuelse, at det under fremtidige konflikter alene skal være socialdemokratiet og kommunisterne, som skal have adgang til at få befolkningen i tale igennem pressen, og om han vil virke for at udelukke radioens ytringsfrihed. Jeg synes, det er af betydning at vide det.

Når det ærede medlem hr. Bundvad også talte om noget, som han kaldte retsforbundets leflen for alle, vil jeg gerne spørge det ærede medlem, om retsforbundet i radio-kommentarerne leflede for spekulationskapitalen, om vi leflede for jordmonopolet, om vi leflede for toldmonopolet, om vi leflede for den ustandselige varefordyrelse og prisforhøjelse, om vi leflede for restriktionernes vilkårlighed, om vi leflede for skattetrykket, og om vi leflede for de gamle partier. Vi gjorde ingen af delene. Derfor er den udtalelse, som det ærede medlem

fremsatte om, at retsforbundet leflede for alle, temmelig dårligt gennemtænkt.

Strejkens og lockoutens filosofi er en forældet filosofi; arbejderne strejker, og arbejdsgiverne lockout'er, fordi de synes, de får for lidt, og at deres andel kun kan være en andel af produktionen. Men ved strejken og lockouten standser man delvis produktionen, så at der bliver endnu mindre at dele. I virkeligheden har arbejderne og arbejdsgiverne fælles interesser, og jeg kunne tænke mig, at det var det, det ærede medlem hr. Bundvad kaldte leflen. Det er dog en kendsgerning, at den andel, som både arbejderne og arbejdsgiveren skal have, kan de kun få ved at producere, og de har en fælles interesse i at forøge produktionen, så at der bliver mere at dele. Derfor må man undersøge alle de kræfter i samfundet, som har store indtægter og store rettigheder uden at deltage i produktionen, og det er monopolerne, det er særrettighederne, og det er tildels skatterne. Det var ellers en ejendommeligt situation, vi så her i foråret, dette skærende misforhold imellem fagforeningernes ønsker og socialdemokratiets ønsker, hvor fagforeningerne og arbejderne ønskede lønnen og deres andel i samfundsproduktionen sat op, hvorimod socialdemokratiet ønskede lønnen sat ned ved at undergrave dens købekraft gennem tekstiltold, gennem tøjskatter og gennem alle skatter og afgifter.

Med hensyn til pengepolitikken befinder vi os stadig i en inflationspolitik. Valutastillingen forringedes i 1954 her i Danmark med 498 mill. kr., men pengeforsyningen formindskedes kun med 52 mill. kr., og dette betyder, at der i 1954 fandt en udpumpning sted på ca. 446 mill. kr. I 1955 blev valutastillingen forringet med 67 mill. kr., men pengeforsyningen blev forøget med 119 mill. kr., hvilket for 1955 giver en udpumpning på 186 mill. kr. Tilsammen i disse to år en udpumpning på 632 mill. kr.! Dertil kommer så den kunstige købekraft, som skabes hos de mennesker, der har fordel af de stigende jordværdier og har privilegier igennem toldbeskyttelsen og restriktionerne. Denne kunstige købekraft efterspørger varer uden at producere varer, og denne efterspørgsel finder så sted udenfor landets grænser, når varerne ikke er produceret herhjemme.

Vi ønsker et sikkert og hæderligt penge-